

Arrest

nr. 250 365 van 4 maart 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun
 minderjarige kinderen X en X
 3. X

Gekozen ten kantore van advocaat E. FERNANDEZ
woonplaats: Burburestraat 6-8 / 5
 2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, en X, die allen verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 maart 2020 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 14 januari 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 23 november 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. FERNANDEZ, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekers, die verklaren de Albanese nationaliteit te hebben, dienen op 19 november 2019 een aanvraag in om machtiging tot verblijf om medische redenen, dit op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het betreft een medische verblijfsaanvraag die concreet is gestoeld op de medische problematiek van D. Al., de minderjarige zoon van de verzoekers.

Op 14 januari 2020 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister dat deze aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond is.

Het betreft de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekers ter kennis gebracht op 14 februari 2020 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 19.11.2019 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

D., A. (R.R. …), geboren te P. op 14.04.1975

D., V. (R.R. …), geboren te P. op 30.09.1977

+ kinderen

D., G., geboren op 25.06.2002

D., Gr., geboren op 11.02.2006

D., Al., geboren op 28.05.2011

Adres: (….) 2100 Deurne

Nationaliteit: Albanië

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor D. Al. die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 10.01.2020)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

(…)”

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoekers hebben tijdig een syntheseseminarie neergelegd. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de syntheseseminarie “*behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 (van de Vreemdelingenwet)*”.

2.2. De Raad stelt vast dat het onderhavige verzoekschrift werd ingediend door de eerste verzoeker en de tweede verzoekster, handelend in eigen naam, alsook in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun drie kinderen, die op het moment van het instellen van de vordering allen minderjarig waren.

Aangezien een minderjarige in beginsel handelingsonbekwaam is, wordt aangenomen dat zijn of haar wettelijke vertegenwoordigers - te dezen de eerste en tweede verzoekers - kunnen optreden om in zijn of haar naam een annulatieberoep aanhangig te maken.

De derde verzoekster, mevrouw D. G., is tijdens de loop van de procedure evenwel meerderjarig geworden.

Vanaf het ogenblik van haar meerderjarigheid is aan de wettelijke vertegenwoordiging dan ook een einde gekomen en kunnen de ouders dus niet meer voor hun dochter D. G. optreden. Vanaf dat ogenblik verliezen de ouders hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger en de daarmee samenhangende procesbevoegdheid en wordt de meerderjarig geworden verzoekende partij geacht het proces in eigen naam - en overigens zonder enige vormvereiste - verder te zetten (cf. RvS 24 november 2010, nr. 209.129).

De derde verzoekster wordt zodoende geacht het beroep in eigen naam verder te zetten.

2.3. Aan de verzoekers wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij de gevraagde nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen vernietiging van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekers toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

In casu werden de partijen per beschikking van 23 november 2020 opgeroepen voor de terechtzitting van 4 januari 2021. In deze oproeping werd aan de beide partijen - met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet - gevraagd om alle inlichtingen en bescheiden over te maken met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekers, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekers zich nog op het Belgische grondgebied bevinden en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp hebben uitgemaakt van een statuutwijziging.

De verweerder heeft, gevolg gevend aan de voormelde vragen, een aantal stukken overgemaakt waaruit blijkt dat de verzoekers op 1 december 2020 een nieuwe aanvraag hebben ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, die eveneens is gestoeld op de medische problematiek van hun minderjarige zoon D. Al. en waarin thans wordt geargumenteed dat dienst toestand is gewijzigd nu hij volledig blind is geworden aan het linkeroog en dat ook de prognose bijzonder slecht is in die zin dat hij zal evolueren naar een volledige blindheid aan beide ogen.

De Raad wijst op artikel 9ter, §8, van de Vreemdelingenwet, waarin het volgende wordt bepaald:

“§ 8. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk wordt louter beoordeeld op grond van de laatst ingediende aanvraag die bij een aangetekende zending werd overgezonden aan de minister of aan zijn gemachtigde. De vreemdeling die een nieuwe aanvraag indient wordt geacht afstand te doen van de eerder ingediende hangende aanvragen.”

Zelfs indien naar aanleiding van onderhavige procedure zou worden besloten tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, dringt zich de vaststelling op dat verzoekers steeds geacht zullen worden afstand te doen van de medische verblijfsaanvraag die met de thans bestreden beslissing ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard (dit is de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet die werd ingediend op 19 november 2019) en dat de verweerder alsdan ook enkel nog de meest recente aanvraag van 1 december 2020 (die gebaseerd is op de gewijzigde medische toestand van D. Al.) zal beoordelen, zodat een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing niet langer nog een voordeel kan opleveren en de verzoekers dus geen actueel belang kunnen doen gelden bij het onderhavige beroep.

Ter terechtzitting werd de aanwezige raadsvrouw van verzoekers geconfronteerd met hetgeen voorafgaat en werd haar gevraagd om haar standpunt inzake het gebrek aan actueel belang toe te lichten. De raadsvrouw van de verzoekers stelt zich bij de redenering van de Raad te kunnen aansluiten.

Er worden aldus geen nuttige gegevens aangevoerd die kunnen aantonen dat de verzoekers in de concrete en actuele omstandigheden van de zaak nog een belang hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste belang.

Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE